

Remonstranten

om Licht en Liefde

Sommelsdijk

Zondag, 7 mei 2023 om 10.00 uur

, ouderling van dienst

, organist

Toon Vessies, voorganger

Orgelspel

Welkom bij het Licht

Wij zingen staand “Gegroet jij, jij ...” (vier-of-meer-keer)

GotZ 25 Gegroet jij, jij, die om liefde

Toelichting op de viering

Wij zingen “Zomaar een dak” - LB 276: 1 en 2

Gebet vanuit verstillings

Wij zingen “Een mens te zijn op aarde” - LB 807: 1, 2, 4 en 5

Eerste lezing - fragment uit De Schepping van Bart Moeyaert

“In het begin was er niets. Het is moeilijk om je dat voor te stellen. Je moet alles wat er nu is, nog niet laten zijn. Je moet het licht uitdoen, en er zelf niet zijn, en dan ook nog eens al het donker vergeten, want in het begin was er niets, ook het donker niet. Als je het begin van alles wil zien, moet je erg veel weglaten. Ook je moeder. Alleen God en mij hou je over. Het is moeilijk God en mij over te houden als je net aan niets hebt gedacht, maar ach: God en ik zijn niet veel. We zijn nog minder dan je denkt. We zijn dat beetje lucht dat 's nachts om de wereld reist. We zijn een droog buitje. We zijn niet eens de sneeuw die verleden jaar gevallen is. Zo weinig zijn we.

Maar evengoed waren we erbij, in het begin. Er was niets, en God, en ik – en een stoeltje om op te zitten, want er is heel lang niets geweest. Het was verschrikkelijk. Van straks hadden wij nog nooit gehoord. Aan morgen hadden wij nog nooit gedacht.

Er was geen vroeger en geen mooi weer vandaag, geen kopje thee en wil je er een koekje bij, geen foto van de hond met de parkiet op zijn kop, niets viel er te vertellen, want over het uitzicht waren we van in

het begin al uitgepraat”.

Wij zingen “Licht dat ons aanstoot in de morgen” LB 601

Tweede lezing - vrij naar een tekst van Huub Oosterhuis
Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

En niets valt omhoog en alles omlaag.
En niets is nog af en alles nog nergens.
En overal mensen die weten van niets
en maken van alles –
en alles bederven, seizoenen, rivieren.
En achteloos doden.
En sterven en doden en sterven.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

En niets valt omhoog en alles omlaag.
En niets is nog af en alles nog nergens.
Maar hier en daar mensen en steeds meer en overal
mensen die doen wat vandaag nog gedaan moet.
Die langzaam maar zeker, bezeten van liefde,
de aarde opdelfen
uit de onderste afgrond.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

Wij zingen “Tijd van vloek en tijd van zegen” - LB 845

Overdenking “Aarde, mijn aarde”

Muzikaal intermezzo

Gebed vanuit verstillig - aansluitend "Onze moeder"

Onze Vader die in de hemelen zijt

Onze Moeder die heel dichtbij ons is

Uw naam worde geheiligd

Jouw naam is zo vertrouwd

Uw koninkrijk kome

Jij bent mijn thuis

Uw wil geschiede

Op aarde zoals in de hemel

**Jij weet wat mij bezielt,
in tijden van geluk of verdriet**

Geef ons heden ons dagelijks brood

Geef ons elke dag je lieve woorden

En vergeef ons onze schulden

en droog onze tranen

Gelijk ook wij aan anderen vergeven

zodat we anderen weer blij kunnen maken

En leidt ons niet in verzoeking

leer ons altijd eerlijk tegen je te zijn

Maar verlos ons van de boze

en sus ons als we bang zijn

Want van U is het koninkrijk

Want jij bent de bron van ons leven

En de kracht en de heerlijkheid

**onze kracht en tederheid
tot in eeuwigheid ... Amen**

Collecte

Wij zingen "De steppe zal bloeien" LB 608

Elkaar tot zegen zijn

Elkaar ontmoeten bij koffie en thee

Klein eerbetoon aan Huub Oosterhuis (1933-2023)

Vrij naar psalm 65

Stilte nu. Voor U.

Stilte zingen had ik U beloofd.

Hoor dan.

Hoor dan wie?

Mij – wie mij?

Die deze mens ben
die hier neerligt
nietig schuld beladen
die wil opstaan
ander mens wil zijn
nieuw ik.

Stilte nu.

Mag ik uw tuin betreden
wonen vlak tegen u aan?

Veiliger op aarde
is geen plek.

Onwankelbaar
de hoog opstaande bergen rondom.

Zoals in den beginne Gij
de hoogste golven hebt bedwongen.
Zo zullen ooit de menigten bedaren
en zal tot rust komen
deze wereld, en nieuw zijn.

Huub Oosterhuis

Uit: "Jij die mij ik maakt ..."

Behoed de liefde, van de geliefden
Gij die weet hoe broos,

en bijna niets twee mensen zijn
En dat hun hart onrustig is, en
onbestendig als het weer.

Gij die hen toegekeerd hebt naar elkaar,
Opdat zij niet meer half zijn,
onbestemd en onvervuld.

Leer hen verstaan het diepe geheim
Dat liefde lijden is, dat geven leven doet.
Geef hen de tijd, elkaar
te kennen en te troosten
Blaas hun hartstocht aan
maak hen geduldig en oneindig lief
Dat zij de nacht doorkomen
met elkaar.

Huub Oosterhuis

Veel te laat heb ik jou lief gekregen

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw
veel te laat heb ik jou lief gekregen.

Binnen in mij was je, ik was buiten
en ik zocht jou als een ziende blinde
buiten mij, en uitgestort als water
liep ik van jou weg en liep verloren
tussen zoveel schoonheid die niet jij was.

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd,
door mijn doofheid ben jij heengebroken.
Oogverblindend ben jij opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.
Geuren deed jij en ik haalde adem,
nog snak ik naar adem en naar jou.

Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,
honger ik naar jou. Mij, lichtgeraakte,
heb jij doen ontbranden. En nu brand ik
lichterlaaie naar jou toe, om vrede.

Huub Oosterhuis / Augustinus

'Het visioen, dat is de ziel zelf
Dat is de dynamiek van het bestaan
Ik maak me geen illusies over de toekomst,
maar als je zwijgt over het visioen,
dan sterft het af en komt er cynisme in de plaats

Dé grote utopie, het visioen van vrede,
van een wereld die voor iedereen menswaardig is,
die hou je alleen levend als je erover zingt,
als je ook je kinderen erover leert zingen

Het is van levensbelang plekken te creëren
waar je kan ervaren dat een andere wereld mogelijk is
Je moet het aan elkaar blijven zeggen,
niet in het wilde weg, maar zo dat
het mensen motiveert een stapje verder te komen

Een joodse midrash zegt:
"Wie één mens redt, redt de hele wereld ..."
Dat is het, je zet door, je trekt een spoor
van tegenkracht, je baant een weg ...'

Huub Oosterhuis

Dat een nieuwe wereld komen zal

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.

Daar bouwen wij veilige buurten
wonen dooreen in wijken van vrede
in schaduw van bomen.

Geen kinderen zullen daar sterven
oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas
op hun honderdste sterven.

Wij zullen niet voor de leegte zwoegen
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam
zullen weiden tezamen:
wij leren de oorlog af.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.

Huub Oosterhuis

Hier ben ik

'Wat ik gewild heb,
wat ik gedaan heb,
wat mij misdaan werd,
wat ik misdaan heb

Wat ongezegd bleef,
wat onverzoend bleef,
wat niet gekend werd,
wat ongebruikt bleef.

Al het beschamende,
neem het van mij.

En dat ik dit was
en geen ander-

dit overschot van
stof en aarde:
dit was mijn liefde:
Hier ben ik.

Huub Oosterhuis

“Ik versta onder liefde: de duizenden nuances van vriendelijkheid en vriendschap, van hartstocht en hoofsheid, van bedachtzame eerbied en mededogen, waarmee mensen elkaar bejegenen.

Ik versta onder liefde ook de wijsheid en de wetenschap, fantasie en volharding, waarmee de aarde wordt opgebouwd, steeds weer tegen alle afbraak in."

Huub Oosterhuis in "Ik versta onder liefde"

Voorblad "La vie eternelle" van Fabrice Hyber (1961)